

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121351858
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6121351858.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne CityRent, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubochnianska 4, IČO: 50 713 477, zastúpenej JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovanej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 172,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 14,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14,40 eura od 05.07.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietá.

III. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 172,80 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že 02.05.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo N. W. (ďalej len „poškodený“) G. B. J.: H V dôsledku poškodenia motorového vozidla uzavrel poškodený 13.05.2019 so žalobkyňou zmluvu o prenájme motorových vozidiel, na základe ktorej mu žalobkyňa prenechala motorové vozidlo I. CX-X J.: H do dočasného užívania a poškodený sa zaviazal zaplatiť nájom za každý deň prenájmu náhradného vozidla. Z dôvodu poruchy bolo toto vozidlo vymenené za vozidlo S. D. J.: H Dňa 28.05.2019 vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 1-190138 znejúcu na sumu 720 eur s DPH za užívanie náhradného vozidla. Žalovaná v rámci poistného plnenia z dôvodu jeho krátenia poskytla len sumu 547,20 eura. Žalobkyňa nesúhlasila s krátením poistného plnenia a označila ho za nedôvodné. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na nevyhnutné obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Zapožičané vozidlo bolo z takej istej kategórie ako vlastné motorové vozidlo poškodeného. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.05.2021 došlo k postúpeniu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom z poškodeného na žalobkyňu. Z dôvodu, že žalovaná doplatok dlžnej sumy ani na základe výzvy zo 14.05.2021 neposkytla, uplatnila si preto žalobkyňa nárok na zaplatenie sumy 172,80 eura spolu s príslušenstvom súdnou cestou. Tvrdenia preukazovala zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.05.2021, správou o nehode z 02.05.2019, zmluvou o prenájme motorových vozidiel č. 2018180015 z 13.05.2019, preberacími a odovzdávacími protokolmi č. 2018180015, predžalobnou výzvou zo 14.05.2021 vrátane podacieho lístka, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky z 12.05.2021 a faktúrou č. 1-190138 z 28.05.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal 01.06.2021 platobný rozkaz sp. zn. 19Up/626/2021, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti vyššie označenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že nárok žalobkyne považuje za nedôvodný. Poukázala na to, že náklady vynaložené na zaobstaranie náhradného vozidla nad už ňou uhradenú sumu 547,20 eura nie sú nákladmi nutne a účelne vynaloženými. Vychádzala z ňou urobeného prieskumu trhu, na základe ktorého určila sumu denného nájmu na 38 eur bez DPH (45,60 eura s DPH) / deň namiesto žalobkyňou požadovanej sumy 50 eur bez DPH (60 eur s DPH) / deň. Argumentovala aj tým, že poškodený porušil prevenčnú povinnosť, keďže je otázne, či by poškodený akceptoval takéto podmienky prenájmu vozidiel, ak by mal náklady znášať sám. Nesúhlasila ani s uplatnenými úrokmi z omeškania, pretože si splnila svoju zákonnú povinnosť a v trojmesačnej lehote oznámila poškodenému spôsob vybavenia poistnej udalosti. K odporu priložila hlásenie škodovej udalosti z 03.05.2019, oznámenie zo 17.06.2019 a cenník inej požičovne.

4. K odporu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním z 28.06.2021, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že dôvodnosť uplatňovaných nárokov odvodzuje zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) a zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Cena prenájmu za náhradné motorové vozidlo bola primeraná obvyklým cenám v mieste a v čase nájmu. Neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť uložená poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú. K úroku z omeškania uviedla, že žalovaná je povinná znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, kedy sa v prípade skráteného plnenia dostane do omeškania. Základ nároku odvodzovala z Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 12.01.2022, ktoré sa konalo v prítomnosti žalobkyne. Žalovaná podaním doručeným súdu 23.12.2021 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti. Tvrdila, že pri likvidácii škodovej udalosti postupovala správne, keď priznala dennú sadzbu za nájom náhradného vozidla v sume 45,60 eura. Primeranosť tejto sumy preukazujú vzorky trhu a ak žalobkyňa tvrdí opak, je povinná preukázať dôvodnosť a účelnosť nákladov vynaložených poškodeným. Žalobkyňa ale nepredložila v tomto smere žiadny dôkaz. Žalobkyňa zotrvala na svojich písomných podaniach. Cena za deň nájmu motorového vozidla v sume 60 eur s DPH je cenou adekvátnou za dané vozidlo. Z cenníka predloženého žalovanou nie je zrejmé o aký rok ide, o aký typ vozidla, akú ma toto vozidlo výbavu, nie je preto možné sa stotožniť s takto predloženým cenníkom.

7. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či nepriznanie poistného plnenia v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovanej oprávnené, ako aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobkyne, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinennej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Medzi stranami sporu nebola sporná doba nájmu náhradného motorového vozidla od 13.05.2019 do 24.05.2019, t. j. celkovo 12 dní.

8. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

13. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a obvyklé náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla v obvyklej výške. Účelnosť vynaloženého nákladu je vecou vnútorného vzťahu medzi potrebou a prostriedkami, akými sa uspokojuje. Účelne vynaloženým je teda každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a obvyklým nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poistnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Ak by si poškodený, ktorý bol v dôsledku porušenia právnej povinnosti poistencom žalovanej zbavený možnosti používať svoje vozidlo XX. K, prenajal od žalobkyne luxusné auto, kamión s návesom alebo opancierovanú limuzínu, nešlo by o účelne vynaložený náklad, pretože by celkom zjavne nešlo o porovnateľné vozidlá. Nebol by to primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby, vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

19. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať

ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň je potrebné dodať, že na žalobkyňou uplatnený nárok sa žiadna prevenčná povinnosť nevzťahuje a žalovaná nepatrične na takúto povinnosť poškodeného poukazuje. Od poškodeného nie je možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretu prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravdla po náhodnej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyše nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaná ako poisťovňa namieta nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaná recipročne odôvodnila jej postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučila autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytla preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné opatrenia uskutočnila žalovaná dovoľávajúca sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla.

20. Vychádzajúc z doteraz uvedeného v spojitosti s bodom 15. tohto rozsudku je povinnosťou žalobkyne svoj nárok preukázať, t. j. žalobkyňa je povinná preukázať, že ňou fakturovaná cena denného nájmu náhradného vozidla je cenou obvyklou, ktorá nevybočuje z cenového pásma.

21. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany sporu v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu prívodiť jej úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Strany sporu majú povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej - ktorej strany sporu treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

22. V danom spore mala žalobkyňa bremeno tvrdenia, že ňou fakturovaná cena za deň nájmu náhradného vozidla je cenou primeranou, obvyklou. Z tohto bremena tvrdenia mala dôkaznú povinnosť uvedené preukázať, pretože žalovaná suma za deň nájmu náhradného vozidla rozporovala a za tým účelom súdu predložila cenník prenájmu motorového vozidla XX D., v ktorom je uvedená suma 38 eur bez DPH / deň prenájmu náhradného vozidla - najvyššia možná cena, pretože so stúpajúcim počtom dní táto suma za deň nájmu klesá. Bolo povinnosťou žalobkyne preukázať, že suma 60 eur s DPH za deň prenájmu náhradného vozidla G. D. je sumou obvyklou, t. j. sumou, ktorá z cenového pásma súm najnižších až po sumy najvyššie nijako nevybočuje. Žalobkyňa v tomto smere nepredložila súdu jediný dôkaz, hoci ju zaťažovalo dôkazné bremeno. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/3/2015 z 28.06.2016, ktorý uviedol, že výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.

23. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že nemožno posúdiť, či suma 60 eur s DPH za deň nájmu motorového vozidla z cenového pásma (ne)vybočuje, a teda žalobkyňa nepreukázala obvyklosť a teda ani účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla X-XXXXXX zabezpečeného poškodeným v dôsledku čoho neuniesla dôkazné bremeno a súd jej žalobu s výnimkou sumy uvedenej v nasledujúcom bode tohto rozsudku zamietol. V tomto smere je faktúra žalobkyne č. 1-190138 z 28.05.2019 nepostačujúca, pretože tá preukazuje len sumu fakturovanú žalobkyňou ale v žiadnom prípade nepreukazuje obvyklosť ceny nájmu náhradného vozidla. Obvyklá cena prenájom náhradného vozidla nie je akákoľvek suma, ktorú si žalobkyňa uvedie vo faktúre za prenájom náhradného motorového vozidla, ale len suma (ako bolo už vyššie uvedené), ktorá nevybočuje z cenového pásma najnižších až po najvyššie ceny, čo ale žalobkyňa nepreukázala. Cena, za ktorú si poškodený prenajme náhradné motorové vozidlo nie je cenou obvyklou, je to cena za deň nájmu náhradného motorového vozidla účtovaná žalobkyňou, a táto cena nesmie z cenového pásma vybočovať, čo ako už bolo uvedené nebolo v tomto konaní zo strany žalobkyne preukázané.

24. Žalovaná ale opomenula, že poškodený mal od 13.05.2019 do 14.05.2019 (uvedené vyplýva z faktúry žalobkyne č. 1-190138 z 28.05.2019, ako aj preberacieho a odovzdávacieho protokolu č. 2018180015) požičané motorové vozidlo I. XX, za ktoré bola rovnako účtovaná suma 60 eur s DPH. Žalovaná ale znížila poisťné plnenie na sumu 45,60 eura / deň prenájom aj za motorové vozidlo I. CX-X s odkazom na cenník motorového vozidla G. D.. V rámci odporu žalovaná nepredostrela žiadny argument o znížení plnenia za prenájom motorového vozidla I. G., a preto je toto zníženie zo strany žalovanej ničím neodôvodnené, a teda neoprávnené. F. neuviedla ani prečo by sa mal cenník za nájom vozidla D. vzťahovať aj na vozidlo I.. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 14,40 eura (60 eur / deň nájmu náhradného vozidla, počet dní 1 - žalovanou vyplatená suma 45,60 eura za deň nájmu motorového vozidla), ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná neoprávnene krátila poskytnuté plnenie.

25. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poisťnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli krátiť poisťné plnenia v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti poisťného plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité

zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný.

26. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 17.06.2019 - tento deň oznámila listom adresovaným poškodenému, že mu plniť v celom uplatnenom rozsahu nebude. V súlade s bodom 25. bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 03.07.2019 v omeškaní s plnením sumy 14,40 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 10. tohto rozsudku) zo sumy 14,40 eura od 05.07.2019 (od dátumu požadovaného žalobkyňou) do zaplatenia. Žalovaná je preto v súlade s vyššie uvedeným povinná zaplatiť žalobkyni sumu 14,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14,40 eura od 05.07.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietol.

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore. Žalobkyňa mala v spore úspech v časti o zaplatenie istiny v sume 14,40 eura, čo k žalovanej istine 172,80 eura predstavuje úspech 8,33 %. Žalovaná mala úspech v zamietajúcej časti istiny v sume 158,40 eura, čo k žalovanej istine predstavuje úspech 91,67 %. Čistý úspech žalovanej je potom 83,34 % (91,67 % - 8,33 %). Žalovaná by preto mala nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,34 %. Keďže ale žalovaná nebola zastúpená advokátom a z obsahu spisu súd zistil, že iné trovy žalovanej nevznikli, súd v súlade s Čl. 17 Základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodol priamo a nárok na náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.